

Верховний
Суд

Практика Верховного Суду щодо поділу та спадкування корпоративних прав

Рішення Конституційного Суду України від 19 вересня 2012 року у справі № 1-8/2012

Статутний капітал та майно приватного підприємства є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя

Постанова Верховного Суду від 13 березня 2019 року у справі № 756/10797/15

З моменту внесення коштів до статутного капіталу товариства за рахунок спільного сумісного майна подружжя, такі кошти є власністю товариства, тому у одного із подружжя виникає лише право грошової вимоги щодо стягнення половини внесених до статутного капіталу коштів

Постанова Великої Палати Верховного Суду від 03 липня 2019 року у справі № 554/8023/15

Відчуження частки корпоративних прав одним із подружжя під час розгляду справи судом не позбавляє права іншого з подружжя претендувати на компенсацію $\frac{1}{2}$ від вартості частки майна товариства відповідно до частки другого з подружжя у статутному фонді цього товариства

Постанова Верховного Суду від 19 лютого 2020 року у справі № 279/6459/14

Майно фізичної особи – підприємця може бути об'єктом спільної сумісної власності подружжя і предметом поділу між кожним з подружжя з урахуванням загальних вимог законодавства щодо критеріїв визначення правового режиму спільного сумісного майна подружжя та способів поділу його між кожним з подружжя

Постанова Верховного Суду від 11 грудня 2019 року у справі № 638/19826/15*

Якщо один із подружжя, будучи учасником господарського товариства, вносить до статутного капіталу майно, яке є спільною власністю подружжя, то в іншого з подружжя **виникає право вимоги виплати компенсації ½ від вартості частки майна товариства відповідно до частки другого з подружжя у статутному фонді**

* А також постанови Верховного Суду України від 03 червня 2015 року у справі № 6-38цс15, від 03 липня 2013 року у справі № 6-61цс13, від 02 жовтня 2013 року у справі № 6-79цс13, від 11 березня 2015 року у справі № 6-21цс15, від 03 червня 2015 року у справі № 6-38цс15 від 16 грудня 2015 року у справі № 6-1109цс15

Постанова Великої Палати Верховного Суду від 29 червня 2021 року у справі № 916/2813/18, провадження № 12-71гс20

Пункт 1 резолютивної частини Рішення Конституційного Суду України охоплює два різні випадки: перший – коли майно передано у власність юридичної особи, зареєстрованої як приватне підприємство. Тоді частка в статутному капіталі такої юридичної особи (але не її майно) може належати на праві приватної спільної сумісної власності подружжю;

другий – коли йдеться про єдиний майновий комплекс, тобто про підприємство в розумінні статті 191 ЦК України, яке не передане як вклад юридичній особі, а використовується одним з подружжя без створення юридичної особи, зокрема, як фізичною особою – підприємцем. Тоді майно, яке входить до складу підприємства як єдиного майнового комплексу (але не частка в статутному капіталі майнового комплексу, бо майновий комплекс не може мати статутного капіталу), може належати на праві спільної сумісної власності подружжю.

Постанова Верховного Суду від 10 листопада 2021 року у справі № 496/1249/13-ц

У справі предметом спору є майно, що передано у власність юридичної особи, зареєстрованої як приватне підприємство.

Верховний Суд під час перегляду судових рішень, ухвалених у цій справі, дійшов висновку, що суди першої та апеляційної інстанцій зробили необґрунтовані висновки про можливість задоволення вимог позивача (чоловіка) про поділ майна подружжя оскільки у цьому випадку майно ПП «А» не може належати на праві приватної особистої чи спільної сумісної власності подружжя.

ΠΠ, ΤΟΒ

ΦΟΠ

Постанова ВП ВС від 24 квітня 2018 року у справі № 925/1165/14, провадження № 12-38гс12

Вартість частини майна товариства, що підлягає виплаті, повинна відповідати вартості активів товариства за вирахуванням вартості його зобов'язань (тобто вартості чистих активів), пропорційній до частки учасника в статутному капіталі товариства. За наявності спору між учасником товариства та самою юридичною особою щодо визначення вартості майна останньої, учасник товариства має право вимагати проведення з ним розрахунків на підставі дійсної (ринкової) вартості майна товариства, а не на підставі вартості, за якою майно обліковується у товаристві. Взяття майна на облік за певною вартістю є односторонньою вольовою дією товариства, яка не може бути беззаперечним доказом дійсної вартості майна. Сторони можуть доводити дійсну вартість майна будь-якими належними доказами (стаття 76 ГПК України). До таких доказів належать, у тому числі, висновки експертів.

Верховний
Суд

Дякую за увагу!